

סקיצות תל-אביביות

י. לזאת הִיָּה לא טוב

הִיָּה הלִילָה שְׁחוּר־וְהָב.

הִיו רווחות גְּדוֹלוֹת כְּנָף.

הִיָּה רָקִיעַ עוֹ וְחָם.

הִיָּתָה גּוֹיָה עַל שַׁפַּת הַיָּם.

בְּגָדִים לַחִים עָטְפוּ אוֹתָהּ.

אִישׁ לא קוֹבֵן עוֹד עַל מוֹתָהּ.

וְלא נָדְעוּ עוֹד בֶּן וּבַת

כִּי אֵת אָמֵם הַיָּם פָּלַט.

אוּלֵי רַק מְלֻאָכִים טוֹבִים

רָשְׁמוּ אֵת שְׁמָהּ בֵּין הַטּוֹבָעִים.

וְכִמוֹ תָּמִיד בָּכוּ מְאֹד...

הַמְלֻאָכִים יוֹדְעִים לְבָכוֹת.

אוּלֵי רַק פִּיטְנִים רָעִים

פָּתְבוּ לָהּ זִמְרֵי נְכָאִים,

לֵאמֹר: "לְזוֹאת הִיָּה לא טוב"

הַפִּיטְנִים יוֹדְעִים לְכַתֵּב.

אלוף נון